

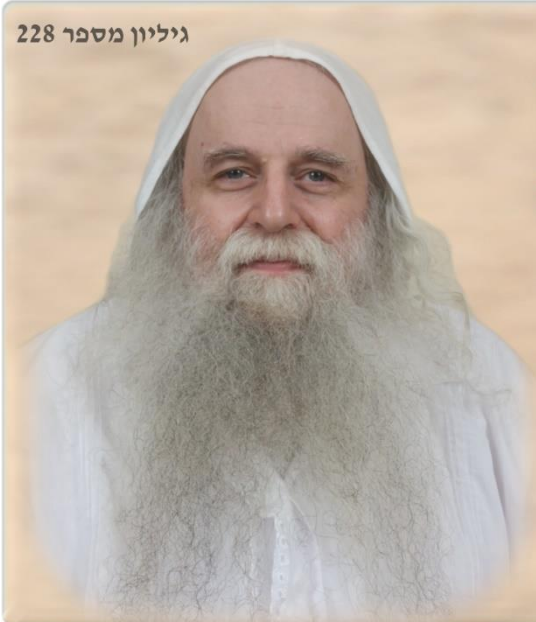

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת וישב תשפ"ה

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופתרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"י

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

הערה: מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת וישב תשפ"ה – סוד מכירת יוסף

גדולים עושים טעויות. היחיד שלא עושה טעויות זה הקדוש ברוך הוא.

בני אדם עושים טעויות, דקות, גסות, תלוי מי האדם. חזקה על הצדיקים שהם משתדלים לא לעשות טעויות, ברור. וגם טעות הם עושים בכונה טובה, כונה לשם שמים, אבל יש להם איזו טעות בהשגה, כל שהיא, משהו, וככה זה נגרם.

יש את הנהגת שכר ועונש ואת הנהגת השלמות, כמו שמביא רבינו הרמח"ל הקדוש זי"ע. בהנהגת השלמות ה' יתברך מגלגל הכל כדי שהעולם יגיע לשלמותו ולתיקונו, נרצה או לא נרצה, בסופו של דבר הוא יגיע לתיקונו. שכר ועונש – שכר ועונש גם בעולם הזה יש וגם אחרי שהאדם נפטר, כדי לנתב, לתקן את האדם.

יעקב אבינו היה צריך לסבול את השנים שהוא לא עסק בכיבוד אב בגלל שהתעכב אצל לבן הארמי מעבר למה שהיה צריך להתעכב. לכן הוא היה צריך לסבול את זה שיקחו לו את יוסף. אז איך כתוב? "רבות מחשבות בלב איש וְעַצַת ה' היא תקום" – בסופו של דבר הוא היה צריך להגיע למצרים ולעבור כל מה שעבר. לא היתה לנו זכות למנוע את זה. אם היינו במצב טוב יותר, אולי האחים לא היו מוכרים אותו ואולי זה היה מתגלגל אחרת. אבל ככה זה התגלגל.

הדבר הזה חמור מאד מאד ולא מתאים לדרגתם הרוחנית של האחים, צדיקים כולם, עשו לשם שמים. ובכל זאת, "בא לכלל כעס בא לכלל טעות", והם כעסו עליו ושנאו אותו, לא יכלו לדבר אתו – כל הסימנים שבן אדם צריך לציין במפת הקרב שלו.

כשהסימנים האלה מופיעים: קנאה, שנאה, כעס, אכזבה, פגיעה שבן אדם נפגע ממנה מאד, כל הדברים האלה צריכים לעורר מיד את הנורות האדומות – זהירות, יש פה מלכודת היצר הפרטי ואולי הכללי. ואנחנו צריכים לבדוק, שלא נעשה טעות בשיקול הדעת, בגלל שאנחנו כועסים או בגלל שאנחנו מקנאים או בגלל שיש לנו חשבונות, או שאנחנו חושבים שאנחנו יודעים איך צריך לנהל את העולם.

ערב טוב! שבוע טוב, מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת וישב תשפ"ה, ובשם ה' נעשה ונצליח.

כמו שאתם יודעים, אנחנו מנסים להבין את הפרשה על פי 'דרך עץ החיים'. ויש לנו כאן את מכירת יוסף, שזה מעשה לא פשוט, שאם נסתכל על מפת הקרב – כולם, כל החלקים טעו שם. מובן שאין לנו השגה אמיתית, לא ביעקב אבינו ולא בשבטים ולא בשום דבר, אבל אנחנו צריכים לנסות להבין על פי הפשט וללמוד מזה משהו 'תכלס' אלינו.

אז יעקב אבינו אהב את יוסף – טעות ראשונה, שעשה אפליה והחבריה שמה הרגישו את זה וקינאו ביוסף ושנאו אותו, טעות ראשונה. כתנת פסים – טעות שניה. שלח אותו לשכם לראות את האחים לבד – טעות שלישית. הוא הסכים ללכת לבד – טעות רביעית. הוא לא הרגיש שהאחים שונאים אותו, או אולי הוא הרגיש ואף על פי כן הוא סיפר להם את החלומות, כשבחלומות כביכול הוא השליט והם משתחווים לפניו, אז זה רק הוסיף שמן למדורה – טעות נוספת.

אפילו כשפגש את גבריא"ל המלאך, שהוא הרב שלו, הוא לא מנע ממנו ללכת לדתן. הוא רמז לו, אבל הוא הלך בכל זאת. אז הוא לא עצר אותו, כנראה שלא היה יכול. וגם שם – האחים טעו בו, חשבו שהוא קליפה והוא לא היה קליפה. הוא גם הוציא דבתם רעה אצל יעקב אבינו – טעות. הוא לא הבין מה שהוא רואה, הוא חשב שהם עושים עבירות חמורות וזה לא היה נכון. ולא יכלו לדבר אתו ולברר את הענין בין אחים – עוד טעות.

אני מונה טעויות של כל הגורמים. יהודה עשה טעות. ראובן עשה טעות – עד שהוא הלך וחרז, כבר מכרו אותו. אז כל הגורמים שהיו צריכים לפעול למנוע את האסון הזה עשו טעות. "נוֹרָא עֲלִילָה עַל בְּנֵי אֶדְם".

מצד שני, הגזירה נגזרה שעם ישראל צריך לרדת למצרים בגלל מה שאמר אברהם אבינו – טעות ראשונה, כן? "בְּמָה אֶדְעֵי". אז אין פלא שאנשים עושים טעויות. גם אנשים הכי

הם חשדו אותו, אומרים חכמינו, חשדו שהוא קליפה, כמו ישמעאל ועשו. אם אתם חושבים שהוא קליפה, תדברו עם יעקב אבינו. אהה... הם גם חשבו שיעקב אבינו טועה. יפה.

כחשבתי על הפרשה היום, ובכלל, עלה בלבי הענין של ההתנשאות והזלזול – שתי תכונות מסוכנות מאד. אמנם כתוב "וַיִּגְבַּה לְבוֹ בְּדַרְכֵי ה'", אבל זה תמיד מתחיל ב"ויגבה לבו בדרכי ה'" ובסוף ויגבה לבו בלי דרכי ה'. בהתחלה זו מחלוקת לשם שמים, בסוף זו מחלוקת לא לשם שמים. היצר לוקח את זה למקום הרע.

אז ההתנשאות היא דבר קשה ומסוכן מאד. כשאדם מתחיל להרגיש שהוא מתנשא – שוירד את עצמו, הוא בסכנה. קודם כל הוא בסכנה. אחר כך כל הסביבה בסכנה. "אל תאמן בעצמך עד יום מותך". על מה אתה מתנשא? מה זה בן אדם? בן אדם הוא כלום. רגע אחד הוא מלאך, רגע אחד ה' ירחם מה שהוא עושה. אז על מה יש להתנשא? על מי? תגיד תודה שאתה חי. תגיד תודה שיש לך מה לאכול. תגיד תודה שאתה שומר תורה ומצוות. לא, שום דבר לא מובן מאליו, כלום. על הכל צריך להודות לה' יתברך, ישתבח שמו, מה אנו מה חיינו, כי האדם אין לו כלום. הכל רחמי שמים. זה הדבר הראשון. אז לא להתנשא.

יכול להיות שכאן יוסף התנשא, או לא היה רגיש לזה שהוא מספר להם את החלומות האלה, שהם חלומות באמת של התנשאות, הוא מתנשא להיות מלך. אולי הוא היה תמים. הוא לא הרגיש? הוא לא הרגיש את האחים שלו? זה גם כן תמוה, מאד, תמוה מאד. כל הפרשה הזאת תמוהה מאד במישור האנושי הפשוט. כמובן, הכל סודות ואין לנו השגה ותפיסה בזה כלל. אבל באופן הפשוט, בפשט שבפשט – הם לא הרגישו שהוא צדיק, כבר חשבו שהוא לא בגלל שהוא עושה מעשה נְעֻרֹת, ויעקב אבינו לא נזהר עם כתנת הפסים. למשל, כשרבקה אמרה ליעקב לרמות בעצם את אביו הוא פחד, הוא אמר לה 'ואם אבא יגע בי ויגלה שאני לא עשוי?' זאת אומרת, הוא הקשה קושיה. צריך להקשות קושיה, בכבוד אבל להקשות. למשל, יוסף היה יכול להגיד לאבא 'אבא, לא, אל תשים לי כתנת פסים. זה לא טוב – שהאחים לא יקנאו'.

יכול להיות שכאן יוסף התנשא, או לא היה רגיש לזה שהוא מספר להם את החלומות האלה, שהם חלומות באמת של התנשאות, הוא מתנשא להיות מלך. אולי הוא היה תמים. הוא לא הרגיש? הוא לא הרגיש את האחים שלו? זה גם כן תמוה, מאד, תמוה מאד. כל הפרשה הזאת תמוהה מאד במישור האנושי הפשוט. כמובן, הכל סודות ואין לנו השגה ותפיסה בזה כלל. אבל באופן הפשוט, בפשט שבפשט – הם לא הרגישו שהוא צדיק, כבר חשבו שהוא לא בגלל שהוא עושה מעשה נְעֻרֹת, ויעקב אבינו לא נזהר עם כתנת הפסים. למשל, כשרבקה אמרה ליעקב לרמות בעצם את אביו הוא פחד, הוא אמר לה 'ואם אבא יגע בי ויגלה שאני לא עשוי?' זאת אומרת, הוא הקשה קושיה. צריך להקשות קושיה, בכבוד אבל להקשות. למשל, יוסף היה יכול להגיד לאבא 'אבא, לא, אל תשים לי כתנת פסים. זה לא טוב – שהאחים לא יקנאו'.

במישור הפשוט-פשוט יש פה הרבה תמיהות. כמובן, הכל בידי שמים והכל משמים. אנחנו הקטנים צריכים ללמוד מזה, ללמוד, לראות כל הזמן את מפת הקרב ומה היצר הרע עושה – מה הוא מתכנן, איפה, על ידי מה הוא רוצה להכשיל אותנו, לאיפה רוצה להוליך. מחלוקת בין האחים עם יוסף? כל אחד מבין שזה חורבן. אוי ואבוי. גם אם זו מחלוקת לשם שמים – כמו שאמרנו, בהתחלה זה לשם שמים, אחר כך זה פחות לשם שמים.

והתוצאות חמורות מאד: ה'יסוד', שזה יוסף, שהיה צריך להשפיע על השבטים שפע אלקי – במקום להשפיע עליהם, הוא נמכר לקליפה והשפיע את השפע במצרים, ב"עֲרֹנֹת הָאֶרֶץ". חמור מאד.

אז לא למחר להסיק מסקנות ולהעליב, להתלהם ולהתלהט ולפסוק ענינים ולעשות דברים חמורים בין אחים, ה' ירחם. זה רק חורבן. וראינו כאן שכל המערכות נכשלו. אם לפחות אחד לא היה נכשל, המצב הזה לא היה קורה. ראובן קצת ניסה, לא מספיק מדויק ונכון. יהודה קצת אמר 'בואו לא

הנהרוג אותו, אבל נמכור אותו, אז הוא לא דייק. שני הגדולים לא דייקו. "שמעון ולוי אחים". וה' יעזור מה התוצאות...

אמרתי שדבר אחד זה ההתנשאות – הדבר השני זה הזלזול. מי שמתנשא, יכול להיות שהוא מתנשא והוא לא מזלזל, יכול להיות שהוא גם מתנשא וגם מזלזל. לזלזל בבריות זה דבר נורא ואיום. אסור לזלזל באף בריה, באף בן אדם, בשום אופן לא! זה הרגל לא טוב.

הרגל טוב זה לראות את הטוב שבכולם, וגם אם יש רע – לראות את הרע כדי להזהר, אבל לראות את הטוב. לב טוב. עין טובה. ולא לזלזל, לא למחר לזלזל. אם יש אויבים, בטח שאסור לזלזל באויבים כי אחר כך תשלם את המחיר. ואם אלה לא אויבים, בטח שאסור לזלזל. כל אחד יש לו את התפקיד שלו, יש לו את השעה שלו, יש את השליחות שהוא עושה, הוא לא סתם בעולם. גם רשע גדול הוא שליח בעולם, יש לו שליחות, אחרת הוא לא היה. גם היצר הרע יש לו שליחות, גם הפרטי וגם הכללי. מבינים?

מתינות. בדיקת עצמו. להשתמש בכל החושים ובכל היכולות ובכל התפילות שיש לאדם, ביראת שמים שלו כדי לא להכשל – גם לא להכשיל. למה נענש יוסף, בין השאר? כי הוא הכשיל, הכשיל אותם. לא היתה לו רגישות לא לספר להם. אם יש לך השגה אלקית, תזהר במה שאתה מספר. א. יש לך רשות לספר? אומר הרמח"ל הקדוש שהוא חידש דברים שלא חידש רבינו האר"י, כי על רבינו האר"י אסרו ועליו ציוו, ציוו עליו לחדש, להסביר, לגלות. אז צריך להזהר.

הוא בא וסיפר להם את החלומות, ואין להם אזנים לשמוע – ההפך. מי שאומר דברים שלא צריך להגיד, ה' ישמור, יכול להסתבך. גם בזה צריך זהירות. וגם אם בן אדם מרגיש שיש מקום סכנה, למה אתה נכנס למקום סכנה? לא להכנס. גם כשבן אדם רוצה להוכיח את הזולת, או רוצה לספר לרב שהתלמיד שלו מתנהג לא כשורה כדי שהרב יתקן את התלמיד, וזה מותר לפי ההלכה – אבל צריך להזהר, מי יודע איזה נזק יכול לקרות. מי יודע, אולי התלמיד הזה יתיאש לגמרי, יתביש לגמרי, מי יודע מה הוא יעשה. במיוחד בדור הזה כמו שלנו, צריך להזהר מאד במה שהאדם מוציא מהפה. יוסף הצדיק הוציא דבה על האחים שלו, ותראו איך הוא נענש. מה נגיד אנחנו, אזובי הקיר? כמה צריך להזהר במה שבן אדם אומר על מישהו אחר. וכמה שנוהרים זה לא מספיק.

הלשון היא האבר שהכי קשה לשלוט בו, ובן אדם המדות שלו שולטות בו, אז מאיזו סבה הוא יכול לפסול את השני סתם. סכנת נפשות. צריך פחד, פחד, לא לדבר, לפחד מה', לפחד לא לעשות נזק. הלואי ונעמוד בזה כולנו. זה לא קל. אבל האדם צריך להתאמץ. אם בן אדם מתאמץ והוא רוצה להיות מתוקן – ה' יתברך יעזור לו, יעזור לו להתגבר. טעויות כל הזמן עושים, צריך להשתדל שיהיו טעויות כמה שפחות חמורות. צריך להזהר מאד.

אז לא לזלזל באף אחד ולא להתנשא. גם אם בן אדם הוא מלך, מלך העם, לא משנה, מלך של איזו אימפריה עצומה – שלא יתנשא. אם הוא עשיר או אם הוא צדיק יסוד עולם – שלא יתנשא. אומר ה'תַּנְא דְּבִי אֵלֵיהוּ הקדוש, כל מי שנוהג

בגדלות ניזוק בסוף. את זה במלים שלי אני אומר. "מאד מאד הָיָי שפל רוח" – זה מה שהיה חסר.

וגם בימינו אנו, שאנחנו בכלל בזמן של הסתר פנים עד כי יבא שילה, עד שיבוא המשיח ויהיה גילוי פנים לכולם – יש אנשים שהם באמת בהסתר גדול והם אנשים טובים, נשמות טובות, עצומות, שלא מבינות שום דבר בענייני הקדושה או בענייני התורה אבל יש להם לב טוב וכוונות טובות, ואולי הם עושים החלטות לא נכונות, כי הם תינוקות שְׁנָשְׁבוּ. כל הדור תינוקות שנשבו, לפי עניות דעתי – שנשבו בדעות כוזבות, לפעמים גם במדות לא טובות, בערכים לא נכונים. אז להיות מתון־מתון עם הבריות, מתון, לאהוב את הבריות.

"הָיָי מתלמידי של אהרן, אוהב שלום ורודף שלום, אוהב את הבריות ומְקַרְבֵן לְתוֹרָה" – על ידי זה שהוא אוהב אותם, הוא כבר מקרב אותם לתורה. האהבה זו תרופה גדולה לכל המכאובים. "על כל פשעים תכסה אהבה".

אז להזהר מאד, כי אין דעת, המצב קשה עד כי יבא שילה. הענין של האחדות של עם ישראל הוא לא משהו חיזוני, משהו פוליטי – לא. זה משהו מהותי, מהותי, "כאיש אחד בלב אחד", כדי למנוע כל מיני מכירות יוסף שיכולות להיות. כשהרוחות מתלהטות, כשאנשים לא מבוררים, כשיש אינטרסים מפה ומשם – יכולים למכור עוד מאה אלף פעם את יוסף. מבינים? אז צריך להזהר.

זאת אומרת, יש כאן דוגמא לאיך מכרו צדיק יסוד עולם, איך כל המנגנון עבד בצורה לא נכונה, איך יצאנו לגלות מצרים בגלל זה, גלות מצרים, כולם, שועבדנו במצרים – וצריך תמיד להזהר שדבר כזה לא יקרה. למשל, דוגמא:

כשחלקו על רבינו הקדוש הבעל שם טוב הקדוש, חלקו עליו, דיברו עליו – איפה החולקים, ואיפה רבינו הבעל שם טוב הקדוש? או כשחלקו על משה רבינו, וכן הלאה. אז צריך זהירות, זהירות, לא למהר לעשות מחלוקת ופירוד ושנאה וכל הדברים האלה – לא טוב, לא טוב, הַפֶּךְ רצונו יתברך.

ה' יאיר לנו את הדרך, שכולנו נתקן את עצמנו, כל אחד יתקן את עצמו, למען שמו באהבה, שלא יהיו צרות או ענשים – כי אל תחשבו שאין ענשים, יש ענשים. כולנו נענשנו על מכירת יוסף. לא יצא שום דבר נחמד מזה לאף אחד. והענין הזה של לראות את האח צועק ומבקש על נפשו ולא ריחמו עליו, חכמים מביאים את זה שזה דבר חמור מאד זה שאין רחמנות. איפה הרחמנות? תרחם. איפה הרחמנות? אם אתה מרגיש שהרחמנות נעלמה לך – תעשה מיד תשובה, תבדוק מה קרה, למה היא נעלמה לך, למה? זה צריך להיות קנין גמור, הרחמנות. לרחם, כמו שאנחנו רוצים שירחמו עלינו, לרחם על הבריות. זה יותר טוב מאשר להתלהט על הבריות.

זהו. אז כאב גדול על מכירת יוסף, בושה גדולה, נפילה לא פשוטה. ומכל זה צריך ללמוד כדי שזה לא יחזור לעולם, לא בגדול ולא בקטן. אתם יודעים למה אני מתכוון. גם לפגוע בשכן שלך או בחבר שלך לעבודה ולצאת נגדו, זה גם כמו מכירת יוסף בקטן. יכולה להיות מכירת יוסף גם בגדול.

ה' ישמרנו וירחם עלינו!

ובא לציון גואל במהרה ברחמים ובנעימים!

לחיים! לחיים! לחיים!

להתחזק בעבודתו יתברך!

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל.

תפילה לאחדות עם ישראל

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

אמרו נא תפילה זו בכוונה עצומה בכל יום חוץ מבשבתות ובחגים ובימים שאין אומרים בהם תחנון. אפשר לומר את התפילה מחצות לילה ועד שקיעה.

ריבוננו של עולם, רחם עלינו. רחם עלינו ברחמיך הרבים והושיענו. חמול על עמך, חמול על נחלתך. עשה למען שמך! אתה אבינו, אנו בניך, יודעים אנו שרצונך שנהיה מאוחדים כמו אחים נאמנים. יודעים אנו כמה יקר הדבר לפניך, כי על כך נחרב ביתך! והסתרת פניך מאתנו. אנו רוצים לעשות לך נחת רוח אמיתי ואינסופי. אך אוי לנו, אוי לנו, אוי לנו! אין לנו כח לגבור על יצרנו. אין לנו חכמה, בינה ודעת להילחם מלחמתך ולנצח את יצרנו, אוי לנו שגבר בגלל עוונותינו! אך הבט נא על אבותינו הקדושים, שירשנו מהם לב טהור ורצון אינסופי לעשות לך נחת רוח. לבנו יודע את האמת, לבנו בוער באהבת ישראל, לבנו בוער באהבת חיים! אך קשה מפאת היצר להשליט את השגת ליבנו על כל מעשינו, דיבורינו ומחשבותינו!

אנו עושים מאמצים להתגבר ולנצח את היצר, למען עשות לך נחת רוח! אך ריבוננו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאם לא נתפלל אליך שנצליח, ותשמע תפילתנו, לא נוכל לו! כי רבו תחבולותינו! ואנחנו רק בשר ודם, ואתה מלכנו ויודע את יצרנו! שלח נא לנו לב טהור, לב אוהב, לעבדך באמת! רחם ועזור לנו להגיע לאהבת ישראל אמיתית, שאינה תלויה בדבר! ולא על ידי יסורים וחוליים רעים! חכמינו ז"ל התפללו על ביטול יצר הרע של עבודה זרה, ונענו! בטל נא מעלינו את היצר של מחלוקת ושנאת חיים, כי דלונו מאד! אנא רחם עלינו! יהי רצון מלפניך ריבוננו של עולם, שנרצה בלב שלם בתיקונו של כל יהודי, ונתן את כוחנו, את כל נשמתנו, להצלח והצלחת כל היהודים בגשמיות וברוחניות! כי יקר לנו תיקונו של כל יהודי. קרב את כולנו לאהבה וליראה את שמך! מתוך אחדות שלמה!

יהי רצון שנוכל לאהוב כל יהודי באשר הוא, למרות השוני בשורש ובסוגי הנשמות, למרות השוני בדרגות התיקון, למרות כל המכשולים, ונהיה לאגודה אחת, לעשות רצונך בלב שלם!

רחם עלינו כי אין בנו מעשים! עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו!

מתוך נפשי – הכנה לחנוכה – הדבקות

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
י"ז כסלו תשפ"ה

לעילוי נשמות הנופלים • לרפואת הפצועים • להחזרת החטופים • לשמירה על החיילים.

- א. לְדַבֶּקָה בּוּ בַה' ית' ולא להרפות!
לא חשוב הקושי, הכאב וההרפתקאות.
לדבקה בו ויהי מה,
לדבקה בו בכל הנשמה
מעל טעם ודעת, מעל השכל
ומעל המציאות המורכבת והקשה
לדבקה בו – עד שיתגלה לכל הבריאה. לדבקה בו
כל הזמן בלי הפסקה,
כי זו מטרת הבריאה,
כי בגן עדן בגדנו בו ית'
– ועכשיו צריך נאמנות ללא תנאי!
בתוך העולם החשוך, הזועק די,
כי "כָּשֶׁל פָּחַ הַסֶּבֶל",
ואין ישועה אלא בו יתברך
כי "אין עצה לנגד ה'" – לא אדם ולא מלאך.
רק לדבקה בו ולבקש סליחה ומחילה
על כל פשענו, על כל האכזבה.
בבית המקדש עבדנו עבודה זרה,
שנאת חנם, שפיכות דמים – איזו בושה!
עד מתי נקשיב ליצר הרע!?
לדבקה בו
לדבקה בו בכל שניה.
- ב. אם גסות הרוח ממלאת את הנפש,
היכן יהיה מקום להשראת השכינה!?
אם הכעס, הקנאה והתאוה משתלטים,
היכן יהיה מקום לקדושה ולטהרה!?
הטפשות נראית כחכמה
הרעה מתחפשת לטובה
החושך מעמיד פני אור
הגלות מייחצנת עצמה כגאולה! הכפירה מרימה
ראש ומנסה להדיר רגלי שכינה!
באיזה צד אתה? מה היא מטרתך?
- ג. הנר הראשון מתבייש.
הוא לבד. זה קשה,
אך לבסוף את החושך הוא כובש.
עקשנות דקדושה משתלמת.
הקדושה מרימה ראש ונלחמת.
יצר הרע, גש הלאה.
אצלי לא תמצא אוזן קשבת.
אני הנשמה הטהורה – את ה' ית' אוהבת!
ד. "מעטים מול רבים" – כך זה תמיד.
המולת ההמון מְשַׁכַּחַת,
יחידי סגולה מעוררים,
ולבסוף הקדושה מנצחת.
ה. "בימים ההם בזמן הזה".
מתי כבר נזכה לנביא ולחווה,
שיעורר את לבות ישראל
להדבק באבא שבשמים
בלי להתעצל,
ללכת אחריו באש ובמים?
ו. הסביבון מסתובב
– והעולם גם כן.
הזמן עובר והראש מסתחרר.
מתי מיצר הרע נשתחרר?
- ז. להדבק בו
להדבק בו ללא פשרה
"בְּעֵת אִישׁוֹן וְאֶעֱרָה"
להדבק בו יתברך
והאור האלקי יחדור
בכל הלבבות החשוכים
ויאיר את הדור.
- ח. ישועת ה' כהרף עין,
"ועוד מעט ואין רשע וְהַתְּבוֹנֵנֶת עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְנוּ",
פשוט אין.
כל החושך המפחיד נעלם,
בזכות הצדיקים אשר קולם לא נדם.

לחיים! לחיים! לחיים! להתחזק בעבודתו ית'!

לחיים! לחיים! לחיים! נא להפיץ את 'דרך עץ החיים' בכל אתר ובכל זמן לזיכוי הרבים! וכל טוב סלה.